

– og de opfører sig også sådan – som om de var indbyrdes fjender, sådan at den ene part, hver gang man kan vinde over de andre, synes, at det er godt, og at man ligefrem går og praler med det. Jeg synes, det er dybt frustrerende, at landets kommunalchefer sidder på møder og utænker, hvordan man kan få mest muligt ud af staten og komme til at betale så lidt som muligt selv. Og hver eneste gang er det de ældre og de handicappede, der bliver sorteper.

Det er efterhånden sådan, at når menneskene støder sammen med systemerne, har man herinde i Folketinget den opfattelse, at så må menneskene værgo lave sig om. Det ville jo være utænkeligt, at vi kunne ændre systemerne! Hvis vi ikke får ændret den holdning, kommer vi altså aldrig et skridt videre.

Det er dybt frustrerende i dag – fire år efter, at et enigt Folketing vedtog en dagsorden gående ud på, at nu skulle der altså skabes bedre forhold for disse her grupper – at måtte konstatere, når man spørger de ældre, de handicappede og deres pårørende, at de ikke føler, man er kommet et skridt videre. Det kan man simpelt hen ikke være bekendt. Nu er vi i Fremskridtspartiet meget spændt på at høre regeringens udmeldinger, høre, hvad regeringen konkret har tænkt sig.

F. eks. er jeg spændt på at høre, hvad socialministeren vil gøre ved bare sådan et lille problem som det, at man ikke længere kan få lov til selv at vælge sin optiker. Nu skal man altså også gå til en bestemt optiker, fordi man i Den Sociale Ankestyrelse har besluttet sig til, at sådan noget som kontaktlinser og briller til en meget synshandicappet person ikke er personlige hjælpemidler, så må jeg spørge: Hvad er så personlige hjælpemidler?

Jeg er også meget spændt på, hvordan boligministeren vil forklare, hvordan man vil løse det problem, at man nægter en 95-årig dame optagelse på venteliste til en ældrebolig? Hvis ikke man kan komme på venteliste til en ældrebolig, når man er 95 år, så må jeg spørge boligministeren: Hvornår kan man så?

Det er uanstændigt, at vi har vedtaget, at gamle mennesker kan komme på plejehjem i en anden kommune, og at det skal være et reelt tilbud, og så skal man alligevel opleve, at kommunerne bruger et fiffigt trick, som går ud på, at man så bare siger: Jamen den pågældende er ikke dårlig nok efter vores visitationsregler.

Og til sundhedsministeren må jeg f.eks. nævne den lille sag, at kommunerne ikke kan finde ud af – eller regeringen, eller hvem det nu er – at vaccinere alle ældre mennesker imod influenza og derved spare samfundet for en utrolig mængde penge, fordi de så ikke får lungebetændelse med de lidelser, det medfører, og kommer på hospitalet, fordi man så skal betale op imod 400 kr. pr. person for en privat konsultation, på trods af at man har hjemmesygeplejersker, som er autoriseret til at give den slags vaccinationer. Det virker som hul i hovedet på Fremskridtspartiet, og det virker som hul i hovedet på kommunerne, hvis det ellers er fornuftige kommuner, men det virker frem for alt som hul i hovedet på de ældre mennesker, som det går ud over. Det må der kunne findes en praktisk løsning på.

Jeg kunne fortsætte – hvis ikke det var sådan, at min taletid her i denne anledning er begrænset – lige så længe det skulle være, for eksemplerne er mangfoldige. Derfor må Folketinget og regeringen nu tage sig sammen og sørge for, at det faktisk, at folk bliver ældre, ikke bare medfører, at man fordeler fattigdommen, at man fordeler elendigheden, men at man skaffer den befolkningsgruppe en værdig alderdom i stedet for bare at gå og snakke om det, når der er valgkamp.

Besvarelse

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg synes, det er godt, at vi får en mulighed for at diskutere ældrepolitikken her i landet, for det er, som fru Kirsten Jacobsen siger, noget, der ligger os alle på sinde.

Jeg mener, at det er et helt forkert billede, fru Kirsten Jacobsen tegner, når hun prøver at fremstille det, som om der ikke er sket noget i de senere år. Der er faktisk sket meget på ældreområdet i de senere år. Der er lavet en række ændringer, der er ved at virke nu, og som betyder forbedringer for de ældre i samfundet, og alt tyder på, at der vil blive skabt fortsat bedre vilkår for de ældre med de ting, der allerede er sat i gang.

Hvis vi først ser på boligområdet, så er det sådan, at reglerne for finansiering af ældreboliger blev ændret ved indgangen til 1994, og det betyder, at det er blevet billigere for kommunerne at opføre ældreboliger. Det betyder samtidig også, at det er blevet billigere at opføre det, man kunne kalde moderne plejehjem – ægte pleje-